

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.862 van 15 juli 1999
in de zaak A. 85.369/XII-2.122**

In zake : het Gemeenschapsonderwijs,
dat woonplaats kiest bij
advocaat R. ROMBAUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het Gemeenschapsonderwijs op 13 juli 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van een aantal beslissingen die de Vlaamse regering genomen heeft met betrekking tot de verkoop van de gebouwen van "de verlaten faculteit Dierengeneeskunde te Gent" met de bedoeling "het Gemeenschapsonderwijs af te houden van het verwerven van de voor haar werking hoogst noodzakelijke gebouwen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 juli 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat P. DEVERS en Adjuncten van de Directeur V. LAEVENS en A. DE DONCKER, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker op 30 april 1999 bij het Aankoopcomité te Gent een op het schattingsverslag afgestemd bod heeft gedaan voor de aankoop, van de Vlaamse Gemeenschap, van de gebouwen die vroeger gebruikt werden door de diergeneeskundige faculteit van de universiteit te Gent en waarvan de Vlaamse minister van Financiën in oktober 1998 de verkoop volgens de formule van de "hoogstbiedende" -maar enkel voor een onderwijsbestemming- had opgedragen aan het eerste comité van aankoop te Gent; dat op 6 mei 1999 de Katholieke Hogeschool Gent een hoger bod zou uitgebracht hebben; dat verzoeker vervolgens de procedure op gang gebracht heeft om het goed te onteigenen te algemenen nutte door met name de Centrale raad op 10 juni 1999 te laten beslissing de onteigeningsprocedure in te stellen; dat de Vlaamse minister bij besluit van 11 juni 1999 de vereiste machtiging voor de onteigening heeft verleend; dat evenwel dat ministerieel besluit door een nieuw ministerieel besluit van 28 juni 1999, aan verzoeker ter kennis gebracht op 3 juli 1999, ingetrokken is; dat

verzoeker op 5 juli 1999 een faxbericht en op 6 juli 1999 een schrijven ontvangen heeft waarbij hem is medegedeeld dat "een verkoop bij mondeling opbod" vastgesteld is op vrijdag 16 juli 1999 om 10.30 u, dat de verkoop zal geschieden bij opbod, dat de laatste bidder zijn schriftelijk bod zal moeten bevestigen en een koopbelofte ondertekenen, dat hij 25% van de prijs zal betalen binnen de acht dagen van de ondertekening van de koopbelofte en dat het saldo van de prijs "binnen de 2 maanden van het uitoefenen van de optie moet voldaan worden" waarna "de authentieke akte binnen de maand na volledige betaling van de prijs en de kosten (zal verleden worden)"; dat de verzoekende partij stelt dat zij met een brief van 9 juli 1999 het aankoopcomité verzocht heeft om inzage en afschrift van de documenten die op de verkoop betrekking hebben;

Overwegende dat verzoeker de schorsing vordert van (1) het besluit van de Minister van Onderwijs waarbij het besluit tot machtiging van de onteigening wordt ingetrokken, van (2) het aan de Vlaamse minister van Financiën toe te rekenen besluit om de "belanghebbenden" op te roepen om op 16 juli 1999 om 10.30u bijeen te komen "met het oog op de verkoop bij mondeling opbod van de ex-faculteit diergeneeskunde te Gent" en van (3) de "impliciete weigering" om zijn bod van 30 april 1999 met een toewijzing te bezegelen;

Overwegende dat vragen kunnen gesteld worden bij de diligentie van de verzoekende partij om bij hoogdringendheid haar vordering in te dienen; dat zij immers reeds op 5 juli 1999 in kennis was gesteld van de vastgestelde datum waarop de biedingen zouden kunnen gebeuren, dat het verzoekschrift aan de Raad van State op 13 juli 1999 om 17 uur op de post is afgegeven en dat het op 14 juli 1999 bij de Raad van State is ingekomen, waarna de openbare terechtzitting op 15 juli vastgesteld

is; dat de Raad aldus, door het toedoen van de verzoeker, in uiterste tijdnood wordt gebracht om zich over de zaak te beraden; dat wel erkend kan worden dat de studie van het dossier en de weigerachtige houding van de verwerende partij om informatie te verstrekken voor de raadsvrouw van verzoeker reden kan geweest zijn om het verzoekschrift niet eerder in te dienen; dat indien daarom de vordering niet onmiddellijk verworpen wordt, er toch de vaststelling blijft dat verzoeker verantwoordelijk is voor het zeer beperkte onderzoek dat de Raad van State aan de zaak kan wijden;

Overwegende dat verzoeker met de schorsing van de bestreden beslissingen in wezen beoogt te beletten dat de bijeenkomst van 16 juli 1999 doorgang vindt omdat het feit dat het onroerend goed opnieuw ter beschikking komt van de markt van vraag en aanbod voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

Overwegende dat dat nadeel geconstrueerd wordt vanuit de stelling dat het goed niet meer ter beschikking was van de markt; dat verzoeker daarmee doelt op het bod dat hij op 30 april 1999 heeft uitgebracht en dat, in zijn visie, het laatste bod was dat in de toen lopende procedure kon uitgebracht worden; dat evenwel uit de stukken die de Raad van State thans ter beschikking staan niet opgemaakt kan worden dat de visie van verzoeker de juiste is; dat immers verzoeker die stelling steunt op de brief van 15 april 1999 waarbij de bevoegde ambtenaar namens de Vlaamse minister van financiën aan het Gemeenschapsonderwijs mededeelt dat hij opdracht heeft gekregen het betrokken goed "aan de meestbiedende" toe te wijzen en dat het Gemeenschapsonderwijs in dat verband uiterlijk op 30 april 1999 een bod kon uitbrengen; dat die brief evenwel op geen enkele wijze de conclusie wettigt dat er slechts één bod zou kunnen geformuleerd worden en dat het goed zou toegewe-

zen worden aan de persoon die op 30 april 1999 het hoogste bod had uitgebracht; dat trouwens de minister van Financiën op 29 april 1999 aan de Argo geschreven heeft dat de geïnteresseerden die voor 30 april een eerste bod zouden hebben gedaan nadien nog de gebouwen zouden kunnen bezoeken "teneinde te kunnen bepalen in welke mate zij desgevallend een hoger bod kunnen doen"; dat derhalve het bod van verzoeker geen ander gevolg heeft gehad en heeft dan dat het op dat ogenblik het hoogste was zonder in hoofde van verzoeker enig ander recht te doen ontstaan en zonder in hoofde van de Vlaamse Gemeenschap, optredend middels de Vlaamse regering in de persoon van de minister van Financiën, enige rechtsplicht met betrekking tot de toewijzing te doen ontstaan; dat die rechtsplicht ook niet volgt uit enige andere aan de Raad van State thans bekende beslissing noch uit een in het debat gebrachte wettelijke bepaling;

Overwegende dat die vaststelling tot gevolg heeft dat verzoeker ten onrechte spreekt van een "impliciete weigering" om zijn bod van 30 april 1999 te honoreren; dat zij eveneens tot gevolg heeft dat verzoeker thans niet kan voorhouden dat het goed "opnieuw" op de markt van vraag en aanbod wordt geplaatst, aangezien het nooit van de markt is gehaald; dat in die zin de vaststelling dat verzoeker op 16 juli 1999 geconfronteerd wordt met concurrenten hem geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

Overwegende voorts dat verzoeker niet uitgesloten is van deelneming aan de bieding die de verwerende partij op 16 juli 1999 heeft gepland en die, naar de verklaring van haar ambtenaar ter terechtzitting, bedoeld is als de ultieme confrontatiemogelijkheid van de geïnteresseerde kopers die zich aangediend hebben in een onderhands opgestarte verkoopprocedure waarin de

toewijzing aan de meestbiedende -een handelwijze die, voor zover de Raad van State dat uit de hem voorgelegde gegevens kan opmaken, niet per se verboden is- was vooropgesteld; dat in de mate dat verzoeker ervoor bevreesd is dat hij op de bijeenkomst van 16 juli 1999 onvoldoende gewicht in de schaal zal kunnen werpen, hij een nadeel aanvoert dat betrekking heeft op zijn economische positie en dat niet het gevolg is van de beslissing van de minister om de bieding te laten plaats vinden;

Overwegende dat op het eerste zicht niet duidelijk is op welke wijze de intrekking van de machtiging tot onteigening aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent dat van die aard is dat een procedure van schorsing bij hoogdringendheid verantwoord is; dat immers een schorsing van dat intrekkingbesluit, waaruit dan volgt dat de verzoekende partij alsnog de machtiging heeft om de goederen te onteigenen, geen invloed kan hebben op de op 16 juli 1999 geplande confrontatie van de kandidaten, waarmee de machtiging tot onteigening geen enkel juridisch verband vertoont;

Overwegende, samenvattend, dat verzoeker van de verwerende partij geen voorkeurbehandeling kan vragen omdat hij op 30 april 1999 een bod heeft gedaan; dat de beslissing om, in het kader van de in oktober 1998 opgestarte procedure van de onderhandse verkoop aan de meestbiedende kandidaat, de kandidaat-kopers bijeen te roepen en hun bod met elkaar te confronteren, verzoeker niet uitsluit van de mogelijkheid om het hoogste bod te doen; dat niet blijkt dat de schorsing van de intrekking van de machtiging tot onteigening enige invloed kan hebben op de beslissing om op 16 juli 1999 het hoogste bod vast te laten stellen; dat de vordering tot schorsing bij hoogdringendheid verworpen wordt omdat verzo-

ker niet aantoon dat hij onmiddellijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juli 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

A. VANDENDRIESSCHE.